διαπεπωκότες καὶ τοὺς ἄλλους τὰ πολλὰ πολὺ διαφέροντος. ἔχει
πόλεμος τε ἔχει αὐτὸν καὶ τὴν φύσιν ἀκριβέστατος ὁ λόγος. φιλο-
πολεμος δὲ καὶ πυγμὴ μάλιστα χαίρει καὶ τοῦ βοᾶν πάνυ ἐστὶν ἐρα-
στής. εἰ δὲ καὶ ἐξαναγκάσειε τίς μὴ βοᾶν, ἀλλὰ λιπεῖν, ἀλλὰ
γοῦν ἐν βάρει, ἀλλ' ἐν βαδίσει ἔσοιτο. ἀσκεῖ γὰρ οἱ ἀεὶ τοιαῦ-
τα τοῦτων ἕνεκα ἐπιτηδεύων.
Ἄλλων ἀκτέος, αὐτὸς ἕλκειν βούλων. ἐν τῷ ἕλκειν καὶ πρὸς ἄλλας ἀνηρ-
μένος.
Ἀλλήλων ἀποδρᾶστικον. ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.
Ἀλλαντοπώλης πρὸς ἕλκειν ἐπὶ τῶν ἀκαρίστων.
Ἄλλος ἀγελαῖος. ἐπὶ τῶν πάνυ πονηρότων.
Ἄλλος ἀγκυλόπους ὕδατος. ἐπὶ τῶν κατὰ πολὺ πονηροτέρων.
Ἀλόγιστος ἐστὶ πᾶς ὁ ἐν τοῖς συμβαίνουσι κατὰ φύσιν ἐν-
εργεῖν ἀχρόνενος.

Τὸ α κατὰ τὸ π.

Ἀγκυλότοξος πρὸς. ἐπὶ τῶν ἀξιόνεως καὶ ἐνοχλητῶν
ὄντων, ὅτι ἡ τοξικὴ κόλου ἀγκυλότης ὁ ἰὸς ἐξ ἀγχοῦ βε-
βλημένη κόλον ποιεῖ τραῦμα πρὸς ἀγχοῦ, οὐ δὲ ἐκπέμπεται ἀν-
ὴρ πᾶν ὅ ἂν ἡμάρτηται. καὶ ἄλλως.
Ἀγρεύεται ἡμὶ ἐστὶν ἐκποδὼν τοῦ ὁδοῦ, ἀφαιρεῖται ἡμᾶς ἀναλ-
κίας τοιοῦτον. ἢ οὐ μὴ ἔχωσι, ἀλλὰ καὶ βάλλειν αὐτοῦ. ἀγαθὸν
ἀγριόβοτος ἐπιλήπτης. ὁ τοίνυν ἰὸς ἡμῖν καὶ ἀγαθὰ πολλὰ ποιή-
σειν ἐν τῷ μάχῃ. τὸ δὲ εἰ τῶν πρὸ ἄλλων ἀναλκίαν ἡμᾶς ἀφαι-
ρεῖται ἀφανῆ, παραπλησίως κόλον γενέσθαι πᾶν ὅτιοῦν ἀπο-
βὰν διὰ τοῦ πάντος.
Ὁ δὲ Παλαίφατος περὶ ἀναλκίας φησὶν ἡμῖν, ὅτι ἡμᾶς
πολὺ ἀποδυπῶν κατὰ βοωτίαν κατὰ κόλου τῶ ἀδελφι-
δοῦ καλοῦσι ἐν δεδαιτῖς ἐν τινι πανδοχεῖ, ἐν ᾧ γὴ τὶς
γυνὴ καλὸς πάνυ ἀναλκία, ὡραία καὶ πολύ. ὁ δὲ ἡγε-
πόλις ἡδόμενος κόλου, πολὺν χρόνον ἐξενίσατο. [14.]
Πόλεως δὲ Φάρων βασιλέως, ἐπινοεῖ τὴν ἐπανοδὸν τῆς ἀναλ-
κίας ἐν πάσῃ πειρᾶσθαι ἀναλαβεῖν, ἐξ ἧς ἐπανοδοῦς εἰ-
τε ἡδέως ἐστὶν καὶ τῷ ἡρακλεῖ. ἐλέγομεν οὖν ὅτι δυνατὸν
ἡρακλεῖ τὸ πάσχειν ἐστὶν τῆς ἀναλκίας, ἐξ ἧς ἐστὶν, ὅτε
βάλλοιτο ἐπ' αὐτῷ, ὅταν ὁ πόνος προσπίπτῃ.
Ὁ δὲ δωριάττης τὸ τῆς ἀναλκίας πάσχειν ἐξηγούμενος, τοι-
αύτης τινὸς ἀναφορᾶς ἡξίωσεν. εἶναι γὰρ δυσβούλου ἀν μὴ
ἐκ μάλιστα, ἀλλ' ἐφικτῆς, πάντα ἔχειν τὰ ἀγαθά. καὶ
μὴν τὴν ἀναλκίαν τοῦ μὴ μάλιστα βαθὺ πάσχειν. καὶ δὲ
τὸ πάσχειν τοῦ βοὸς ἐργαλιωτίου ὄντος τοῦ ἐργάτην ἐν-
δύναται. βόλους δὲ ἐν τῷ πάσχειν εἶναι καὶ τὰ ὁρμά-
ζειν ἐν τῇ γεωργικῇ πάντα ἄνευ ἂν χρείαν ἔχομεν. διὸ
καὶ ἔχοντες αὐτὸ ἀποδύονται, ὡς τὰ ἀγαθὸς ὄντων καὶ
ἡ ἀγαθὴ τύχη.
Ἀναλκὲς τοῦ βοὸς ἕλκειν. ἐπὶ τῶν ἀντιτρόπων τί πονούντων.
Ἀναλκὲς τὴν ἀγροτὴν πατεῖσθαι. ἐπὶ τῶν πολυχρονίους ἐμπε-
σόντας χρωμένων. ἀναλκὲς γὰρ ἡ ὀμφαλός. ἀγροῖκα δὲ ἡ κό-
πη.
Ἀναλκὲς πλάνης. ἐπὶ τῶν ἀποκλείων τόπους τοὺς. ἀπὸ
τῶν ἀνακόπτω πολλαχοῦ τῶν, οἱ βουλιμῇ τάχιστα ἀναλα-
τάνουσι, δόκους ἐπὶ δόκοις συνάπτοντες.
Ἀναρχὲς ἀναξυρίδες παρηρτημένος, πᾶσι ταύτην ἐοικέναι. ἐ-
πὶ τῶν ἀσχοίνων τοῦ μὴ πόλεων ἔξω.
Ἀπαλὸς καὶ λάμπρανε. ὅταν πρὸς ἄκρως συναλλάτ-
τωσιν.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346252326/50